Montse Prats, afectada de càncer: "Si m'haguessin diagnosticat la malaltia fa deu anys, ara no estaria aquí"

Veïna de Quart de 72 anys, va rebre el diagnòstic de tumor d'ovari fa tres anys. Després d'uns intents de quimioteràpia fallits, fa mig any va començar a participar en un assaig clínic que li ha millorat molt el pronòstic

---

El metge de l'hospital Santa Caterina, on s'havia operat i li havien fet la biòpsia, la va derivar al Trueta després de dir-li que tenia càncer. «Vaig agrair molt la sinceritat, m'ho va dir tal com era».Les proves al Trueta van confirmar la tipologia de tumor en fase avançada. En aquell moment Prats tenia 69 anys. «El meu primer pensament va ser que ja m'havia arribat l'hora», recorda.Però de seguida li van explicar les opcions i els factors que jugaven a favor seu: «Em van dir que el fet de portar una vida activa era bo i em van dir que seguís fent activitat física; fins i tot em van indicar que continués fent aquagym la setmana abans de l'operació per enfortir la musculatura».Després de l'operació, van començar les sessions de quimioteràpia. Però el seu cos no va reaccionar bé: «Tenia molts efectes secundaris, em posava molt vermella i em venien taquicàrdies». La van acabar derivant a l'Institut Català d'Oncologia (ICO) de l'hospital de Bellvitge de Barcelona, on podrien administrar-li el tractament de forma més lenta per tal que el pogués tolerar millor. A partir d'aquí, el cos va anar responent cada vegada més bé.Tot i això, les proves van confirmar una mala notícia: havia aparegut metàstasi. «La quimioteràpia que havia rebut fins llavors no havia servit de res», lamenta.Va ser llavors quan l'oncòloga de l'ICO de Girona, la doctora Pilar Barretina, li va oferir una alternativa: participar en un assaig clínic internacional per a càncer d'ovari. «Em van dir que estava donant bons resultats i que calia el meu consentiment; així que vaig decidir provar-ho».Montserrat Prats va ser una de les dues úniques pacients del Trueta que van iniciar aquest estudi, fa mig any aproximadament. El tractament combina anticossos amb quimioteràpia i, fins avui, la resposta ha estat molt positiva: «Se m'han reduït molt els factors tumorals. Em trobo bé i faig vida pràcticament normal».Cada tres setmanes ha d'anar a l'ICO Girona per fer-se analítiques i rebre la medicació. Els efectes secundaris, explica, són relativament lleus: «Sobretot nàusees i fàstics pel menjar; fins i tot amb l'aigua». Ho gestiona amb aigua amb gas, un fàrmac i uns caramels sense sucre: «Amb aquestes tres coses, vaig passant».Ja fa temps que ha assumit que el càncer no es curarà. Però mentre el tractament funcioni i mantingui bona qualitat de vida, continuarà.El seu cas ha coincidit amb un altre sotrac familiar: fa un any van diagnosticar càncer de pulmó a la seva filla de 45 anys, amb afectació als ossos.Aquest fet reconeix que ha sigut el cop més dur de tot el procés. «No havia anat mai al psicòleg però aquesta vegada ho necessitava.» Va seguir teràpia al Trueta i assegura que li va ser «molt útil».L'ajuda el fet que la seva filla és molt positiva, com ella, i també porta una vida activa. «Ens donem suport l'una a l'altra». Totes dues tenen el càncer estancat.Per a Prats, participar en un assaig clínic és també un acte de generositat: «Si aquest estudi no m'acaba anant bé a mi, potser servirà per a algú altre».La Marató de 3Cat d'aquest diumenge, dedicada precisament al càncer, li sembla imprescindible: «La recerca ho és tot. Si m'haguessin diagnosticat la malaltia deu anys enrere, ara no estaria aquí». I afegeix una comparació que resumeix com ha canviat la percepció de la malaltia: «Abans quan et deien la paraula càncer el primer que pensaves era quant de temps de vida et quedava; ara hi ha molts casos que es cronifiquen, com la sida. Potser m'hauré de medicar tota la vida, tal com li passa a molta altra gent amb malalties cròniques», afirma.Viu en plena autonomia i cada matí agraeix poder-se despertar i completar un dia més. «Si la meva filla m'acompanya al metge és un regal o si una amiga em truca per preguntar-me com estic també ho valoro molt».Malgrat tot, entre el voluntariat a Càritas, les amistats i les activitats que l'omplen, Prats es mostra resilient. «A mi m'ha tocat una altra classe de loteria, però n'estic aprenent moltíssim», conclou Montserrat Prats.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona/2025/12/14/montse-prats-afectada-cancer-mhaguessin-124734011.html